

Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni 1990

Yavuz TURGUL

Genel Bakış

Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni sinemanın kendine bakma, kendini anlatma çabası olarak okunabilir. Çünkü bu filmde yönetmen Yavuz Turgul Yeşilçam ve yeni sinema arasındaki gerilimi Yeşilçam için aşk filmleri çeken Haşmet Asilkan karakterinin değişime ayak uydurma çabası üzerinden okumuştur. Bu ayak uydurma çabası ise başarı ve başarısızlıklarıyla bu geçiş döneminin hem sektördeki hem de anlatı yapısındaki değişiklikleri, dönem içinde nasıl algılandığını gösterir niteliktedir. Bu filmde 1980' ler ile başlayan Türkiye'deki kültürel ekonomik ve sosyal değişimler sinema sektörü üzerinden resmedilir.

Yavuz Turgul ve Şener Şen'in birlikte yaptıkları ikinci film olan *Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni* Türk sinema tarihinde bitmekte, ölmekte, kapanmakta olan bir dönemin hala hayata kalmak isteyen, değişime direnmek yâda ayak uydurmak için çeşitli yollar deneyen ama bir yandan da can çekişen küçük bileşenlerine odaklanır. Hem film olarak kendisi hem de konusu itibarıyla Yeşilçam'ın son ürünleri arasında yerini alan bir yapım olma özelliği taşır.

Üslup ve Anlatım

Filmin önemle üstünde durulması gereken bir noktası da aydınlatmasıdır. Yavuz Turgul Sinemasında aydınlatma, atmosfer yaratmanın, hikâye anlatmanın ve film yapısında katmanlar oluşturmanın bir yoludur. Görüntü yönetmenlerinin Yavuz Turgul filmlerine katkısı tartışılmazdır fakat bunun yanında gerek bu filmde önceki, gerekse sonraki filmlerinde yönetmenin farklı görüntü yönetmenleriyle çalışmasına rağmen ışık konusundaki tutarlılığı, hikâyeyi oluşturma aşamasında ışığı da düşündüğü yönünde en önemli kanıttır.

Özellikle kahve, Nihat'ın evi ve Haşmet'in evi sahnelerinde, atmosfer yaratma ve izleyici duygularını aydınlatma tasarımıyla yönlendirme yolunda özenli bir çalışma dikkat çekmektedir. Bu tasarımın hayata geçirilmesinde ise özellikle 35mm negatifle çekilen, sonuçların öngörülemediği, filmin her karesinin maddi külfet demek olduğu ve en ufak bir hatanın geri dönülmez sonuçlar doğuracağı bir malzemeyle bu işleri çıkarmanın cesaret gerektirdiği bir dönemde görüntü yönetmeni Orhan Oğuz'un becerisi göz ardı edilemez niteliktedir.

Kişiler

Haşmet Asilkan (Şener Şen) 50 'li yaşlarda eski Yeşilçam yönetmeni, boşanmış, 2 çocuk babası

Jeyan (Pıtırıcık Akerman): oyunculuk mezunu genç yetenek. Haşmet Asilkan'ın yeni çekmek istediği filmin başrol oyuncusu. Haşmet Asilkan'ın platonik olarak âşık olup etkilemeye çalıştığı kadın

Nihat (Aytaç Yörükaslan): Yeşilçam'ın eski aktörlerinden. Şu an alkol problemiyle mücadele etmekte.

Kör kameraman(Yavuzer Çetinkaya):Yeşilçam emektarı kameraman. Şu an görme problemi yaşamakta ama kameramanlığa devam etmekte. Haşmet Asilkan'ın görüntü yönetmeni

Tarcan (Oktay Kaynarca): Haşmet Asilkan'ın çekmeye çalıştığı filmimin erkek oyuncusu.

Ceren (Reyhan Karaçam):Haşmet Asilkan'ın eski karısı iki çocuğunun annesi.

Özet

Film Haşmet Asilkan karakterinin ayna önünde görüntüsünü değiştirmesiyle başlar. O Yeşilçam döneminde yüzlerce aşk filmi çekmiş bir film zanaatçısıdır. Fakat Türk sineması büyük bir değişimin içindedir. Artık Yeşilçam furyası son demlerini yaşamakta ve yerini toplumsal sorunlara eğilen filmler üreten yönetmen sineması dönemine bırakmaktadır. Bu yeni sinema artık zanaatçılar değil sanatçılar iş yapmaktadır. Haşmet Asilkan'da bu yeni sinemanın içinde yer almak istemektedir. Bunun için önce görüntüsünü bu yeni duruma uydurur. Sonra kitaplığındaki kitapları değiştirir. Resim sergilerini boş gözlerle gezer, operalarda uyuyakalır. Dönemin önemli isimlerinin takıldığı barlarda takılır ve onlarla yakınmış gibi bir izlenim yaratmaya çalışır. Bu arada üzerine çalıştığı 'Av ve Avcı' adlı toplumsal içerikli bir senaryosu vardır. Bu filmi çekebilmek için anlaştığı yapımcıya gider, fakat yapımcı şarkıcı filmi istemektedir. Senaryoyla ilgilenmez. O da başka bir yapımcıyı filmde Müjde Ar'ın oynayacağını söyleyerek ikna eder. Tabii ki Müjde Ar bu senaryoyla ilgilenmez. Minimum şartlarda film ekibi kurulur. Genç oyuncularından cast yapılır. Film çekimleri esnasında başlarına türlü olaylar gelse de filmi tamamlar. Fakat filmin galası tam bir hayal kırıklığıdır. Çok az kişi galaya gelmiş ve gelenlerin çoğu da film bitmeden salonu terk etmiştir. Haşmet Asilkan başarısız olmuştur. Tam film şeritleriyle intihar edecekken yani bir aşk filmi çekmesi için telefon gelir. Haşmet Asilkan aşk filmlerinin unutulmaz yönetmen olarak eski bildiği zanaatına geri döner.

Öykü

Değişme isteği Filmin açılış sahnesinde Haşmet'i ayna karşısına geçmiş hazırlanır halde görürüz. Değişim yolunda ilk olarak sakal bırakmıştır, fularını ve yuvarlak çerçeveli gözlüklerini takar, bu görüntüsüne piposunu da ekler ve kendine bir yabancıya bakıyormuş gibi hayranlıkla bakar. Kendini entelektüel olarak yeni sinemanın ihtiyaç duyduğu auteur yönetmen olarak geliştirmede iddialıdır. Gecelerce yazar, kitapçı kitapçı dolaşır, sıkıntıdan uyuklasa bile operaya gider, boş gözlerle baksa da sergileri gezer.

Haşmet yılların yönetmenidir, bir zanaat adamıdır. Yeşilçam'da mütevazı bir yeri vardır, kendi çevresinde itibar gören, çok popüler olmasa da az çok tanınan, fabrikasyon usulü birçok aşk filmi çekmiş ve onu da iyi kotarmış bir yönetmendir. O, çektiği aşk filmleriyle bir yere gelmiş, meslek erbabı olmuştur. O film zanaatçısıdır. Ancak Türk sineması büyük bir değişimin içine girmiştir. Yeşilçam'ın yıldızı kaymaya başlamıştır. Yeşilçam'ın yapımcıları krizde, oyuncularını boşta gezmektedir. Seksenli yıllar Türkiye'sinde başka bir hayat yaşanmaktadır. Piyasa ilişkileri değişmiştir. Bir taraftan televizyonun yaygınlaşması ve video film sektörü, öte yandan piyasa serbestisiyle beraber Hollywood filmlerinin yerli sektörü ele geçirmesi bütün sinemacıları zorlamaktadır. Bunun yansısı Türk sinemasında yönetmenler dönemi başlamıştır. Haşmet'i arayıp soranlar bu sebeple azalmış, karakter oyuncusu arkadaşları aynı sebeple işsiz kalmışlardır. Tüm bunlara bir de içine düştüğü kimlik karmaşası eklenir, Haşmet artık başka şekilde tanınmak ister. Yaşadığı hayatın sınırları ona dar gelmeye başlamıştır. Zihninden geçenler davranışlarına ve sohbetlerine de yansır. Sohbetlerinde "değişimin diyalektiğinden" söz eder, rasyonaliteye kendince yorum getirir. Kitaplığındaki Kerime Nadir romanlarının yerini Birikim, Varlık dergileri almıştır. Operaya gider, sanat galerilerini gezer, tuvalerin ardındaki gerçekliği anlamaya çalışır, bağımsız-politik filmlerden tüyolar alır, ağzında piposu boynunda atkısı entelijensiyayla rastlaşabileceği mekânlara takılır, umursanmasa bile etraftakilere selam verir. Tüm bunlar yeni bir kimlik edinme kaygısından ortaya çıkar. Bunlar olurken üzerine hayli kafa yorduğu "hayatının projesi" olan senaryosunu yazar.

Kendini kabul ettirme süreci Haşmet, yazdığı toplumsal içerikli senaryoyu bir şarkıcı filmi çekmek için anlaştığı yapımcı Murat Bey'e, filmde Müjde Ar'ın oynayacağını söylese de kabul ettiremez. O da Abdulkadir adında başka bir yapımcıya gider, Müjde Ar'ın projede bedava bile oynayabileceğini söyleyerek yeni yapımcısını ikna eder. Haşmet ile yapımcı arasında geçen bu diyalogdan Haşmet'in senaryosunu kabul ettirme sürecinde yaşadıklarını anlayabiliriz.

Yapımcı: Yahu kardeşim nedir bu?

Haşmet: Ne nedir?

Yapımcı: Yahu biz seninle ne konuştuk?

Haşmet: Ne konuştuk? Senaryoyu ben yazacağım, ben çekeceğim.

Yapımcı: Yahu biz şarkıcı filmi yapmayacak mıydık? Nereden çıktı bu hikâye? Yok teröristler yok 12 Eylül.

Haşmet: Abi ben artık şarkıcı filmi çekmek istemiyorum. Burama kadar geldi.

Yapımcı: Niye? Çok da güzel çekiyorsun.

Haşmet: Yeter abi, artık bıktım. Aşk filmiymiş, şarkıcı filmiymiş yeter. Dünya başka gerçekleri yaşıyor.

Yapımcı: Yahu kardeşim böyle şeyler çekeceğini zamanında söyleseydin ya! Beni ne oyaladın onca ay?

Haşmet: Yalnız şunu unutma bu öyküde Müjde oynayacak.

Yapımcı: Yok anam babam, kim oynarsa oynasın. Bu hikâye olmaz... Müjde dediğin Müjde Ar mı?

Haşmet: Müjde Ar.

Yapımcı: Yok olmaz.

Haşmet: Madem öyle, sağlık olsun

Nihayetinde Haşmet'in Müjde Ar'la sadece bir kokteylde karşılaşmış el sıkışmaktan öte bir tanışıklığı olmadığını anlarız, Müjde Ar filmde oynamayı kabul etmez.

Haşmet'in oldukça önemseydiği senaryosu terör kavramını sorgulamaktadır. 12 Eylül darbesinden sonra cezaevine atılan bir devrimci ve iki arkadaşı, cezaevinden kaçıp görkemli bir konakta yaşayan fabrikatör ve kızını rehin alırlar. Rehin alma sürecinde olaylar gelişir, kız ve devrimci genç birbirlerine aşık olur, terör kavramı sorgulanır, ideolojik karşı çıkışlar, yerleri değişen av-avcı ikilikleri, kavramsal tabirle Stockholm sendromu peş peşe gelir. Senaryoda son dönemin politik ve kültürel tartışmalarının hepsi birbirine eklenmiştir. Ama derinlikli bir bakış açısından uzaktır. Üstelik senaryo, tek mekânda geçmektedir. Bu, sinemasal açıdan oldukça riskli bir iş olan diyalog ağırlıklı zor bir konuya delalettir. Durumu sezen cezaevi görmüş entelektüel birikimi ve duruşu olan asistan Tolga, Haşmet'e hikâyenin didaktik olduğunu söyleyerek ilk uyarıyı yapmıştır. Benzer deneyimleri yaşamış Jeyan da durumun farkındadır ancak bunu açık seçik söyleyemez. Çünkü bütün umutlarını başrolünü oynayacağı oldukça zorlama olan bu projeye bağlamıştır. Bu, onun son şansdır, ya mucize gerçekleşecek ya da yok olup gidecektir.

Prodüksiyon süreci Filmin yapım sürecinde yaşanan zorluklar zaten problemleri olan senaryoyu daha da sıkıntılı bir hale sokar. Zaten kısıtlı bir bütçe, batmak üzere olan bir yapımcı vardır. Nitekim o da, piyasayı yüklü şekilde dolandırdıktan sonra ortalıktan kaybolmuş, film yapımcısız ve parasız kalmıştır. Eski dostluğun hatırına sete alınan yaşlı alkol problemleri olan huysuz aktör Nihat hayatın ağırlığına daha fazla dayanamaz, setin ortasında ölür. Haşmet kendini filmi bitirmeye öyle kaptırmıştır ki arkadaşının ölümüne bile '*Nihat ölemezsin film bitmedi, ölme Nihat, film bitsin öyle öl.*' şeklinde tepki verir. Jeyan'dan etkilenmeye ve platonik olarak ona tutulmaya başlayan Haşmet, onun başrol Tarcan'la yakınlaşmasına dayanamayıp her ikisini setten kovar. Prodüksiyon ekibi birer birer seti terk eder, birkaç kişi dışında kimse kalmaz. Kalanlarda gözleri az gören görüntü yönetmeni gibi başka bir işte çalışamayacak olanlardır. Ama Haşmet Asilkan senaryosuna ve filmin başarısına ve daha da önemlisi bu başarının ona toplumda istediği yeri kazandıracağına inanmaktadır. Yapımcısı piyasayı dolandırıp kaçınca çaresiz kalan Haşmet Asilkan, parayı onu terk eden eski eşinin bileziklerini satarak temin eder Jeyan'dan af diler, gerekirse önünde diz çökecektir. Senaryoyu revize edip Nihat'sız bir finale bağlar. Yoktan var edip, kalan son makarasıyla filmi tamamlar. Post-prodüksiyonu yine bin bir güçle yaptırır, beş parasız kaldığı için stüdyo sahibinden alamadığı ana kopyayı gece gizli kapaklı çalar. Yapım sürecinin anlatıldığı kısımlarda sektördeki görev tanımlarının muğlak olması ve bunun suiistimal edilmesiyle ilgili gönderme yapılan birçok sahneye rastlamak mümkündür. Bu sahneleri bir özeleştirme olarak okumak da mümkündür. Bu nedenle bu filmi kendine bakan sinema kategorisine koymak mümkündür. Bir sahnede Haşmet, çocuklarını da sete getirmiştir küçük kızının çiş gelmesi ve Haşmet 2. reji asistanına seslenerek; "*Mine çişe götür şunu*" der.

Başka bir yapım süreci sahnesinde Yeşilçam emektarı Nihat'la genç oyuncu Jeyan arasındaki diyalog sektörün kadınlar konusundaki algısını gözler önüne sermektedir.

Jeyan: *Hala inanmıyorum, sizle ben aynı filmde..*

Nihat: *İlk defa mı oynuyorsun filmde?*

Jeyan: *İlk..*

Nihat: *Bunun için yönetmene kaç kere verdin?*

– Jeyan sinirlenir

Jeyan: *Daha hiç vermedim ama söz, verdiğim zaman ilk defa senin haberin olacak bunak alkolik.*

Hazin son Bunca uğraş, emek ve çabalamanın sonucu ise büyük bir hayal kırıklığıdır. Gösterime 500'e yakın kişiyi davet ettikleri halde bir avuç insan gelir, onlar da gösterim sırasında salonu terk eder giderler, Haşmet yıkılır.

Umud hala var Artık Haşmet için umutlar tükenmiştir, bu noktada Haşmet, kendini filmlerine sarıp, yakarak intihar etmek istemektedir. Bir süre kibriti yakmaya çabalar. O sırada telefonu ısrarla çalar ve sonunda çalan telefona cevap vermek zorunda kalır. Arayan bir yapımcıdır, Haşmet'e yeni bir aşk filmi çekmeyi teklif eder. Başta reddedecek gibi olur ama sonra kabul eder yavaş yavaş morali yerine gelir ve aşk filmlerine geri döner.

Temalar

Potansiyel-ımkânlar-arzular çatışması /zanaat-sanat gerilimi Sinema zanaatçısı aslında Haşmet. Hem hayatın sunduğu imkânlar hem de potansiyel bakımından tüm çabasına rağmen bu zanaatçının sinema sanatçısı olmayı becerememesi sadece onun karakterinin değil filminde ana çatışma aksını oluşturmaktadır. Filmin ana temalarının başında bu gerilim yatmaktadır. Haşmetin en belirgin özelliği filmin de ana çatışmasını oluşturmaktadır. Arzuları gerçekleştirmeye yetmeyen potansiyeli ve arzuları gerçekleştirmek için potansiyeli hiçe sayan çabası arasındaki gerilim filmin ana çatışmasını yaratmaktadır. Film, bu süreci Haşmet'inde kabul etme serüveni üzerinden denebilir. Bunu Haşmet ve Jeyan arasında geçen şu diyalogdan çıkarmak mümkündür.

Haşmet: *Saçlarım beyazlaşıyordu... saçlarım beyazladıktan sonra içimi bir korku aldı; ölüm korkusu. Düşünebiliyor musun yüzden fazla film çektim ben ama kimse ne aradı, ne sordu. Tek bir satır yazan olmadı, adam yerine koymadılar beni, yok farz ettiler. Onlar için böyle bir adam yaşamadı, yaşamıyor. Bir kere bile ödül vermediler, kiraz festivali ödülüne bile razıydım. İstedim ki ben öldükten sonra bile 'aa o mu, o filanca filmin yönetmeniydi' desinler ama yine gelmediler, gelenler güldü, dalga geçti.*

Jeyan: *Sen aşk filmlerinin yönetmenini aşmak için elinden geleni yaptın, hiç olmazsa değişmeye çalıştın. Zaten herkes bir şeyleri aşmaya çalışıyor ama işte kimi kıvırıyor..*

Haşmet: *Kimi kıvıramıyor.*

Jeyan: *Kimi kıvıramıyor, önemli olan bunu anlamak.*

Haşmet: *Ama kıvıramayan başkalarının yaptıkları göklere çıkarılıyor, alkışlanıyor, el veriliyor, o el bana neden uzanmadı?*

Jeyan: *Sen dışarıdasın..*

Haşmet, o kesimin dışındadır ama bunu kabullenme süreci filmin ana tematik çatısını oluşturmaktadır. Filmin sonunda evinde, Nihat'tan emanet kaplumbağayı karşısına koymuş bir yandan içerken bir yandan da kaplumbağaya içini döktüğü sahnedeki monoloğundan da bunu çıkarmak mümkündür.

"Hem kıvıramamak, hem dışarıda olmak çok feci bir şey kaplumbağa, çok feci... Ne diyeyim şimdi? Dışarıdayım, üşüyorum beni içeri alın diyemem ki... Kıvıramadım..."

Değişime ayak uydurma çabası Bir değişim çabasıdır filmin hikâyesi. Bu çabasını bir rakı masasında eskinin aranılan oyuncusu, Nihat'a "*Her gün yeni bir şeyler oluyor Nihat, geride kalırsak düşeriz usta, kendimizi ne kadar yenilersek o kadar geleceği görebiliriz*" sözleriyle anlatır. Bunun üzerine her şeyden elini çekmiş, umudunu kaybetmiş Nihat, Haşmet'in sözlerini kanıtlarcasına "*Ben geçmişti seviyorum, ne bugünü, ne yarını, benim parçalarım orada*" der. Nihat bu değişime direnen bir yapının sembolü iken Haşmet buna ayak uydurma çabasının sembolüdür. Filmin ana çatışmalarından bir diğeri ise değişimle kurulan ilişki tipleri ile açığa çıkmaktadır.

Turgul sinemasında seyirciye iletilen direkt mesajlar ve öğütler önemli bir yere sahiptir. Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni'nde de filmin çekildiği konağın sahibi olan kadın değişimi şu cümlelerle özetler *Bugün bu konağa bir alıcı geldi. İri yarı, altınlar içinde. Affedersiniz hayvan gibi bir şey. Düşündüm. Yahu bu adam evimi değil; anılarımı, güzelliklerimi, her şeyimi satın alıyor... Bir süre daha dayanırım. Bizlerin bazı güzelliklere özen göstermesi lazım. Yoksa bu dünya, bu duygusuz hayvanlara kalacak!*

Kendini adamışlık körü körüne ve tutarsızca kendini adamışlık filmde açığa çıkan bir diğer tematik mevzudur. Köksüz ve desteksiz adanmışlığın trajikomik hikâyesi filmin bir diğer çatışma ayağını oluşturmaktadır.

Karakter Analizi

Haşmet Asilkan Haşmet Asilkan, 60'lı ve 70'li yıllardaki Yeşilçam furyasında sayısız aşk filmine imza atmış bir yönetmendir. Ama şimdi 80'lerin Türk sineması büyük bir delişimin eşiğindedir. Artık Yeşilçam sineması yerine yönetmenin önem kazandığı sosyal olaylara ilgi duyan sanat sineması önem kazanmıştır. Haşmet Asilkan'da bu furyanın yönetmenlerinden biri olmak istemektedir. Bunun için her türlü imkânı seferber edecek ve bir başyapıt çekecektir. Ancak ne bunun için gerekli olan potansiyele sahiptir ne de imkânlar elverişlidir.

Utancı Kendini olduğu gibi kabul edemeyen, hayali oyuncu olmak olan kundura tamircisi Fahri'nin oğlu Mümin, zorlu yollardan geçerek yönetmen Haşmet Asilkan olmuştur; fakat geçmişine de bir utançla bakar. Yeşilçam emekçisi Nihat ile, tek oyunculuk deneyimi olan filmi izlerken anlarız Haşmet'in derin utancını:

Haşmet: Kapat mısın şunu, görmeye tahammül edemiyorum.

Nihat: Şu filmdeki saflığı, iyi niyeti göremiyor musun? Bugün çekilen hangi filmde bu var?

Haşmet: Yapma Nihat, sadece utanıyorum...

Geçmişinden yaptığı işlerden utanması onun en belirleyici özelliklerinden biri ve eylemlerinin altında yatan motivasyonların başında gelir. Bu nedenle konuşmaları arkadaşlarına hep başka türlü aktarır; geçmişini başka türlü yeniden ve yeniden yazar.

Farklı olma isteği Görüş, Adam, Varlık, Birikim gibi dergileri "yerleştirir" evine. Asistanı Tolga, Müjde Ar'ın rol için neden olmadığını sorduğunda da kılıfı hazırdir tabii ki: "*Çok basit, ben istemedim. Dün gece düşündüm madem yeni yüz, yeni yüz diyoruz o zaman neden Müjde? Müjde yeni mi? Hayır, eski.*" Zaten üstüne de bir kılıf geçirmiş olan Haşmet'te her şeyin kılıfı da hazırdir.

Cesaret Artık yüzlercesini çektiği aşk filmlerinden sıkılan Haşmet aslında çok cesurdur da. Son derece konforlu olduğu alanından çıkıp bambaşka bir alana geçmeyi tutkuyla samimi bir şekilde ister. Ancak yüzünü başka bir tarafa dönmek isterken gövdesi hep bir "arada kalmışlık" içindedir.

Samimiyet Haşmet'in değişim arzusundaki samimiyetine inanırız. Nihat ile konuşmasında heyecanla aktarır bize bu arzusunu. Kendi hikâyesine inanmışlığı, utanması, cesareti tüm duyguları sahici ve samimidir karakterin.

Değişim ve Değişmemek Haşmet para kazanma derindeki yapımcısına, "*Para da getirecek. Büyük hasılat yapan filmler, yenilikçi, toplumcu filmler. Seyirci her gün değişiyor; çünkü insanlar değişiyor. Sen, ben değişiyoruz, değişmeliyiz! Değişim, diyalektiğin yasası değil mi?*" der. O değişimi hissetmiş ve değişime yürekten inanmıştır. Ama arada kalmışlık ve potansiyel yetersizlik onu değişim ile değişmezlik arasına konumlandırmıştır

Nihat Yeşilçam emektarı Nihat, halen eski filmlerinin içerisinde yaşayan bir sistemin dışına atılmış kaybeden bir karakter. Dışarda kalmışlık ona istediği gibi davranma özgürlüğü de sağlamış. İçinden gelenleri söylemek konusunda oldukça rahat bir karakter. Açık sözlülüğü ile de yıkıcı bir tarafı var. Çünkü artık kaybedecek bir şeyi kalmamış. Ama dışarıya çıkmak hayata karışmak konusunda da korkuları olan bir insan. Kendisini hiçbir yere ait hissedemediği için bir nevi kaybolmuş hissediyor. Yolunu bulmak için de alkola sığınmış bir karakter.

Yalnız Nihat dışarıda kalanlardan. "*Dışarı çıkamıyorum. Sokağa. Korkuyorum. İçimi bir sıkıntı basıyor. Kimisi tanıyor, daha kötü oluyorum*" diye anlatır kendini. Artık hem şehre hem sektöre ait hissetmemekte ve bu nedenle hayatla ve insanlarla bağlarını koparmış durumda. Yalnızlık onun için özlem duyduğu geçmişle baş başa kalabileceği bir yer. O şimdiyle yüzleşmemek için yalnızlığı seçmiş bir karakter.

Alkol problemi Koca kütüphanesini rakı almak için satan, sürekli film izleyen, en az yüz sene yaşayacak olan kaplumbağası ile Nihat özel bir anlam ve öneme sahip Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni filminde. Alkol onun için bir kaçış alanı oluşturuyor. Hatta kahvaltısını bile rakıya eklemek doğrayarak yapıyor.

Yeşilçam'ın temsili Nihat, kendi içerisine hapsolmuş haliyle adeta Yeşilçam'ın bir ifadesine, filmin içerisindeki karşılığına dönüşür. Videonun yaygınlaşmasıyla birlikte yapım şirketleri, artık eski filmlerini

video olarak satmaya başlar ve dönemin şartlarına bakınca da film yapmaktan uzak dururlar. Yani bir nevi hazırda yerler, tıpkı Nihat gibi. Cesaretleri yoktur, tıpkı Nihat gibi. Yeşilçam da tıpkı nihat gibi yavaş yavaş ölmektedir.

Yeşilçam emekçileri Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni filminde Haşmet Asilkan, her ne kadar vefalı olmaya çalışsa da, karşısında genç ve yeni olanların sertliği ve netliği durur. Film boyunca iki kez Nubar Terziyan, Sami Hazinses gibi emektar oyuncular ekonomik sıkıntı içerisinde yeni roller ararken görürüz; ancak Tolga'nın deyimiyle 'hoşaf' oldukları için Haşmet onlara rol veremez. Artık son demlerini yaşayan Yeşilçam'daki arkadaşlarından bahsederken Nihat, "*Kopmuşuz birbirimizden. Parçalanmış, dağılmışız. Her bir parçamız bir filmin içinde*" der. Bu karakterler adeta çökmekte olan Yeşilçam'ın sembolü olarak anlatıya katılırlar.

Ayna karşısında değişen Haşmet Asilkan'ın yeni görüntüsü.

Oyuncu Nihat'ın ölümünden sonra Haşmet Asilkan'a kalan kaplumbağa ile dertleştikleri sahne

Haşmet Asilkan'ın çektiği *Av ve Avcı* filminin seti

Haşmet Asilkan sahafları geziyor.